A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2005. március 2.)

a szakképzési intézmények átszervezésére vonatkozóan Olaszországban létrehozott támogatási rendszerről

(az értesítés a C(2005) 429. számú dokumentummal történt)

(Csak az olasz nyelvű szöveg hiteles)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2006/225/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 88. cikke (2) bekezdésének első albekezdésére,

tekintettel az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásra, és különösen annak 62. cikke (1) bekezdésének a) pontjára,

tekintettel a C(2003)793végleges határozatra [1], mellyel a Bizottság a C22/2003 (korábbi NN168/2002) támogatásra vonatkozóan megindította a Szerződés 88. cikke (2) bekezdésében előírt eljárást,

miután felkérte az érdekelt feleket, hogy észrevételeiket a fent említett rendelkezésekkel összhangban nyújtsák be, és tekintettel a benyújtott észrevételekre,

mivel:

I. ELJÁRÁS

(1) A 2002. május 27-én kelt, 2002. május 31-én iktatott (A/14263) levélben a Bizottságnak bejelentést nyújtottak be Piemonte Régió Regionális Bizottságának 2002. február 25-i 57-5400 határozatára vonatkozóan.

(2) Az olasz hatóságoknak kiegészítő tájékoztatás iránti kérést küldtek a 2002. szeptember 13-án kelt D/55115 levélben. A bejelentő, akit a Bizottság 2002. szeptember 16-án kelt, D/55127 levelében tájékoztattak a bejelentés következményeiről, további információkat nyújtott a 2002. november 5-én kelt A/38090 levélben.

(3) Az olasz hatóságok a 2002. október 24-én kelt, 12998 sz., 2002. november 8-án iktatott (A/38204) levélben válaszoltak.

(4) 2003. március 21-i keltezésű levelében (SG(2003)D/229057) a Bizottság tájékoztatta Olaszországot arról a döntéséről, hogy megindítja a Szerződés 88. cikke (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást a kérdéses támogatási rendszerre vonatkozóan, melyet nemcsak Piemonte régióban, hanem szinte az egész tagállamban alkalmaznak.

(5) A Bizottság határozatát az eljárás megindításáról közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* [2]. A Bizottság felkérte az érdekelt harmadik feleket észrevételeik benyújtására.

(6) A 2003. június 6-án kelt levélben (A/33954) a Bizottság megkapta az érdekelt harmadik felek észrevételeit. Ezeket a 2003. szeptember 4-i D/55630 levelében eljuttatta Olaszországnak. Olaszország a válaszadásra megadott határidő meghosszabbítását kérte 2003. október 10-i, A/37007. számú levelében. 2003. november 11-i A/37736 levelében Olaszország eljuttatta észrevételeit.

(7) Az olasz hatóságok és a Bizottság szolgálatai között 2003. április 16-án tartott megbeszélést követően a 2003. június 13-án kelt A/34148 levelében Olaszország eljuttatta az eljárás megindítására vonatkozó észrevételeit.

(8) A 2003. december 18-án kelt levelében (D/58151) a Bizottság további információkat kért Olaszországtól.

(9) Az olasz hatóságok 2004. február 19-én kelt A/31204 levelükben annak a határidőnek a meghosszabbítását kérték, amelyet a Bizottság 2004. február 26-án kelt D/51435 levelében adott,meg és a kért információkat Olaszország 2004. április 7-i A/32487 levelében, majd a 2004. április 14-i A/32628 levelében bocsátotta rendelkezésre.

II. A TÁMOGATÁS RÉSZLETES LEÍRÁSA

(10) A bejelentő szerint jogosulatlan támogatást juttattak Piemonte régió területén működő egyes szakképzési intézményeknek, Piemonte Régió Regionális Bizottsága 2002. február 25-i 57-5400. sz. határozatának megfelelően, melyet a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének megsértésével alkalmaztak.

[1] HL C 110., 2003.5.8., 8. o.

[2] Lásd az 1. lábjegyzetet.

(11) Az olasz hatóságok által a Bizottság további információk kérésére vonatkozó levelére adott válaszhoz mellékelt dokumentációból (A/38204) azonban azonnal kiderült, hogy a bejelentés alapjául szolgáló 57-5400/2002 határozat csupán a 173/2001 miniszteri rendelet (a továbbiakban: 173/2001 m. r.) Piemonte régióra vonatkozó végrehajtási intézkedése, és különösen annak egyik alprogramja végrehajtására, tudniillik a „felmerült terhek megfizetéséhez való hozzájárulás" című részre vonatkozó rendelkezés.

(12) A támogatási alprogram alapján nyújtott támogatást elsősorban a szakképzési intézmények adósságainak visszafizetésére nyújtják a pénzügyi és bérjellegű költségek vonatkozásában, és kiesett összeg alapú támogatás formájában állapítják meg. A támogatásból különféle formájú, jövedelemszerző vagy nonprofit szakképzési intézmények részesülhetnek; a nagyvállalkozások nincsenek kizárva.

(13) A 173/2001 m. r. további alprogramokról is rendelkezik, melyek az alábbiak:

a) „a személyzet önkéntes felmondásának ösztönzése"

b) „az épületek és felszerelések alkalmassá tétele a biztonságra, illetve a fogyatékkal élők hozzáférési lehetőségeinek javítására vonatkozó kötelező jogszabályok értelmében "

c) „az informatikai rendszerek átalakítása"

d) „a szakképzéssel foglalkozók képzése az akkreditációs követelményeknek való megfelelés céljából"

(14) Az olasz hatóságok a 2002. november 8-án kelt A/38204 levelükben megerősítették, hogy a támogatást az összesen 180 milliárd ITL (kb. 93 millió euró) összegű nemzeti alapból finanszírozták, és ezt a 173/2001 m. r. szerint bocsátják az olasz régiók rendelkezésére és osztják fel közöttük. Ez utóbbi magában foglalja az állam éves és több éves költségvetésének kialakítására vonatkozó szabályokról szóló 2000. december 23-i 388. törvény (a 2001. évi pénzügyi törvény, a továbbiakban 388/2000 tv.) végrehajtási szabályait, melynek 118. cikke (9) pontja rendelkezik a szakképzési intézmények átszervezéséről, figyelembe véve azok akkreditálását.

(15) A (14) bekezdésben idézett levélben az olasz hatóságok megerősítették, hogy az intézkedést nem tekintik állami támogatásnak, mivel általános érdekű, nem kereskedelmi tevékenység fenntartására irányul.

(16) Olaszország szerint továbbá az elfogadásra kerülő akkreditációs rendszert, legalábbis a gyakorlatban, a szakképzési intézmények átszervezéséhez kötik, a foglalkoztatás elősegítésének szabályairól szóló 1997. június 24-i 196. törvény (a továbbiakban 196/97 tv.) 17. cikke rendelkezésének alapján a 2000 májusában az állam és a régiók között kötött megállapodás szerint. Ezt az álláspontot megerősítette a 173/2001 m. r.-tel végrehajtott 388/2000 tv. 118. cikkének (9) pontja.

(17) Olaszország szerint a szakképzési intézmények támogatásának célja a kedvezményezettek azon szervezési hiányosságainak megszüntetése volt, melyek adott esetben veszélyeztethették az akkreditálás folyamatának sikerét. Valójában csak az akkreditált szakképzési intézmények voltak elvileg felhatalmazva közfinanszírozású szakképzési tevékenység folytatására 2003 júliusától.

(18) Másfelől, a szakképzési intézmények már kialakíthattak egyfajta magán képzési típust - vagyis versenyalapú kereskedelmi képzési szolgáltatásokat – 1997 óta, a vonatkozó nemzeti jogszabályi keret (különösen az ún. „Treu-csomag"; a befektetésekre vonatkozó intézkedésekről, a foglalkoztatás ösztönzésének és az INAIL szabályozásának újjászervezése tekintetében a kormány meghatalmazásáról, továbbá a biztosítótársaságok újjászervezésére vonatkozó rendelkezésekről szóló, 1999. május 17-i 144. tv. és a 2000 márciusában az állam és a régiók közötti megállapodás) szerint, és ezt több esetben ténylegesen meg is valósították.

(19) Olaszország szerint azonban a vizsgált intézkedés nem ad okot versenyelőnyre, mivel célja a „történelmi" intézmények tapasztalatának és know-how-jának megőrzése (a támogatások elnyerésének egyik feltétele például a finanszírozó állami szervekkel legalább 3-5 éves időszakon keresztül meglevő megállapodás), és szükséges volt ebben a szakaszban ezt lehetővé tenni az akkreditálás megállapított feltételeinek teljesítéséhez, oly módon, hogy az intézmények a liberalizált piacon folytathassák szakképzési tevékenységüket. Ráadásul ezek az esetek nagy részében helyi (szubregionális) szinten aktív intézmények nem lettek volna képesek a kereskedelem befolyásolására.

(20) Ami az intézkedésnek a vizsgált nemzeti területen történő végrehajtását illeti, az Olaszország által rendelkezésre bocsátott információk szerint Friuli-Venezia-Giulia, Szicília és Campania régiók nem hajtották végre a rendszert; Szardínia és Trento Autonóm Tartomány végrehajtotta az intézkedést az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a de minimis támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2001. január 12-i 69/2001/EK bizottsági (de minimis) rendelet ([3]), a továbbiakban de minimis rendelet alapján. Toszkána és Umbria régiók ugyanazt a megoldást fogadták el a jelen esettel kapcsolatos eljárás megindítását követően. Csak Bolzano Autonóm Tartomány nem részesült finanszírozásban a 173/2001 m. r. értelmében, és ebből következően nem hajtotta végre az intézkedést. További régiók ténylegesen csak részben valósították meg a kérdéses alprogramokat.

([3]) HL L 10., 2001.1.13., 30. o.

III. AZ ELJÁRÁS MEGINDÍTÁSÁNAK OKAI

(21) A Bizottság mindenekelőtt azt állapította meg, hogy a kifejezetten nemzeti szabályozással létrehozott alapból nyújtott támogatás kedvezményezettjei csak a szakképzési intézmények voltak. Ráadásul ez utóbbiakat a régiók által meghatározott egyedi kritériumok alapján választották ki, és ebből következően úgy tekintik, hogy a vizsgált intézkedés szelektív, illetve állami források felhasználására utal.

(22) Másodsorban a Bizottság erős kételyeit fejezte ki azt illetően, hogy a szakképzés összességében általános érdekű nem kereskedelmi tevékenységnek tekinthető, ahogy azt az olasz hatóságok a kezdetekkor állították. E tekintetben a Bizottság azt az álláspontot képviselte, hogy ezek a támogatások alkalmasak a támogatás kedvezményezettjei pénzügyi helyzetének javítására, mivel csökkentik a kedvezményezettek által rendesen saját maguk által fedezett költségeket.

(23) Végezetül, és noha a szakképzés valószínűleg csak korlátozottan tárgya a Közösségen belüli kereskedelemnek, nem zárható ki, hogy egyes képzési vállalkozások közösségi szinten is aktívak. Ezek a vállalkozások érdekeltek lehetnek az olasz piacra való bejutásban.

(24) A Bizottság ezért fenntartotta, hogy a kérdéses intézkedés a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében állami támogatás.

(25) Amennyiben a vizsgált intézkedés állami támogatásnak tekinthető, azt a Szerződés és más vonatkozó közösségi szabályok rendelkezései alapján kell értékelni.

(26) E tekintetben a Bizottság azt a véleményt fejezte ki, hogy az „az épületek és felszerelések alkalmassá tétele a kötelező jogszabályok értelmében" megnevezést viselő támogatásnak csak egy része kaphat mentességet, amennyiben az a fogyatékkal élő munkavállalók foglalkoztatásával kapcsolatos költségekre vonatkozik. Hasonlóképpen „a szakképzéssel foglalkozók képzése" támogatás mentességben részesülhet, amennyiben teljesíti az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a képzési támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2001. január 12-i 68/2001 bizottsági rendeletben meghatározott feltételeket ([4]).

(27) Azonban a jelen helyzetben a Bizottság szerint minden további alprogram a működéshez nyújtott támogatás, és ezért a Szerződés egyetlen rendelkezése szerint sem részesülhet mentességben.

IV. AZ ÉRDEKELT FELEK ÉSZREVÉTELEI

(28) A Bizottsághoz a harmadik felek részéről észrevételeket csak egy, állítása szerint nemzeti szinten aktív és a vizsgált intézkedés kedvezményezettjei közé tartozó olasz szakképzési intézmény nyújtott be.

(29) Míg az említett intézmény véleménye szerint a szakképzési piacra jutásra vonatkozó olasz szabályozás ugyanaz a nemzeti és a közösségi vállalkozások tekintetében, megállapítása szerint ahhoz, hogy állami forrásokból finanszírozott szakképzést működtethessenek, a szakképzési intézmények működő részlegeinek, előzetesen el kell érniük az általuk folytatott tevékenység hatékonysági küszöbét, és szoros kapcsolatban kell lenniük a régiók által meghatározott feltételek szerint a társadalmi és vállalkozói környezettel.. Ebből következően a külföldi szakképzési intézmények eddig nem voltak képesek a meghatározott feltételek teljesítésére.

V. OLASZORSZÁG ÉSZREVÉTELEI

(30) Olaszország szerint a kérdéses intézkedés nem befolyásolja a Közösségen belüli kereskedelmet, mivel a regionális végrehajtási szabályok által meghatározott objektív kritériumokra alapozott akkreditálási rendszer nem jelent akadályt vagy korlátozást más régiók vagy tagállamok szakképzési intézményei letelepedési jogának tekintetében.

(31) Ráadásul az olasz hatóságok véleménye szerint az újonnan érkezők számára nem hátrányos a már saját területük kiszolgálásában a múltban elszenvedett és a vizsgált intézkedéssel kompenzálni kívánt veszteségek alapján is feltehetően nehézségekkel küzdő olasz szakképzési intézményeknek nyújtott támogatás. Így – Olaszország szerint – különösen az előzetesen elszenvedett veszteségek kompenzálása formájában a szakképzési intézmények által folytatandó szakképzési tevékenység végzésére az állami oktatás rendszerének keretében nyújtott támogatás nem jelent támogatást a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében.

(32) Másfelől Olaszország véleménye szerint a külföldi vállalkozások semmilyen módon nem lehettek érdekeltek abban, hogy belépjenek az állami képzések olaszországi piacára, a jövedelmezőség hiánya miatt, amit többek között a vizsgált támogatások szükségessége is alátámaszt.

(33) Végül a nem jövedelmező, állami forrásokból, közvetlenül nem a kedvezményezettek által finanszírozott, az állami oktatási rendszer keretében nyújtott szakképzést az olasz hatóságok véleménye szerint nem kell kereskedelmi tevékenységnek tekinteni, és különösen nem a Humbel- ([5]) és Wirth-eset ([6]) alapján.

([4]) HL L 10., 2001.1.13., 20. o. A 2004. február 25-i 363/2004/EK rendelettel (HL L 63., 2004.2.28., 20. o.) módosított rendelet.

([5]) Az Európai Közösségek Bíróságának a C-263/86. sz., belga állam kontra Humbel és Edel ügyben 1988. szeptember 27-én hozott ítélete, EBHT 1988., 5365. o. 9-10. és 15-18. pontok

([6]) A Bíróság C-109/92. sz., Wirth kontra Landeshauptstadt Hannover ügyben 1993. december 7-én hozott ítélete, EBHT 1993., I-6447. o.

(34) Piemonte régió, míg egyetért azzal, hogy az intézkedés szelektív és állami források felhasználására utal, tagadja, hogy előnyökkel járna vagy a Közösségen belüli kereskedelemre bármilyen hatással lenne. Az első szempontot illetően véleménye szerint a nyújtott támogatások csak a szakképzési intézmények szolgáltatásainak kompenzálására vonatkoztak, amennyiben az állami oktatás keretében nyújtott szakképzésről van szó. Ami a második szempontot illeti, véleményük szerint a tagállamok között hiányzik a kérdéses szolgáltatás kereskedelme, aminek a legfőbb okai a nyelvi akadályok, illetve a területtel való kapcsolat hiánya. Ezzel szemben véleményük szerint ténylegesen létezik a magán szakképzést illetően közösségi piac (vagy legalábbis konkurens kereskedelmi szakképzési szolgáltatások).

(35) Egyetlen esetben sem fogalmazódott meg előítélet az intézkedésekben az újonnan érkezettekkel szemben, amennyiben az intézkedések nem támogatták azokat a költségeket, melyekkel a kedvezményezetteknek a múltban kellett szembesülniük. Ennek az előnynek az esetleges meglétét Piemonte régió szerint csak a helyi piac torzulásaként kellene értelmezni, és a Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése véleményük szerint nem alkalmazandó.

VI. A TÁMOGATÁS ÉRTÉKELÉSE

(36) A Bizottság elemzése az általános intézkedésekből álló kérdéses támogatási rendszert, nem pedig a konkrét alanyoknak juttatott egyedi támogatásokat vizsgálja. Az eljárás megindításáig az olasz hatóságok tökéletesen tisztában voltak a Bizottságnak a rendszerre vonatkozó kételyeivel. Véleményük szerint az egyes eseteket egyedileg kellene értékelni, tájékoztatni kellene a Bizottságot ezek egyedi sajátosságairól, és minden szükséges információt meg kell adni, hogy egyedi vizsgálatot lehessen végezni.

VI.1. A Szerződés 87. cikke (1) bekezdése szerinti támogatás megléte

(37) A Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése megállapítja, hogy az állami támogatások vagy állami forrásból nyújtott, bizonyos vállalkozásokat vagy bizonyos áruk termelését előnyben részesítő támogatások összeegyeztethetetlenek a közös piaccal, amennyiben érintik a tagállamok közti cserét, mivel torzítják a tagállamok közötti versenyt, vagy annak torzításával fenyegetnek.

(38) A vizsgált támogatást állami forrásból 180 milliárd ITL alappal (kb. 93 millió euró), a 173/2001 m. r. függeléke alapján kimondottan nemzeti szabályozással hozták létre és osztották fel szinte valamennyi olasz régió között. Ez tehát igazolja az állami források alkalmazásának feltételét.

(39) Csak a szakképzési intézmények voltak a támogatási rendszer kedvezményezettjei. A kedvezményezetteket egyébként regionális alapon választották ki, a rendelkezésre álló pénzügyi források és egyéb, az egyes olasz régiókra vonatkozó kritériumok alapján, ezért az intézkedés kétszeresen is szelektív.

(40) A szelektivitás jelenségének fennállását és az állami források meglétét egyébként észrevételeikben az olasz hatóságok is megerősítették.

VI.1.1. *A gazdasági tevékenység megléte*

(41) Mindenekelőtt hangsúlyozni kell, hogy általános értelemben véve versenyjogi kontextusban a vállalkozás fogalma, ahogy az a Bíróság ítélkezési gyakorlatából is következik ([7]), gazdasági tevékenységgel foglalkozó egységet jelent, tekintet nélkül jogi státuszára (például hiányozhat a haszonszerzés célja), a finanszírozás mértékére vagy módjára, és az árukat vagy szolgáltatásokat meghatározott piacra állandóan eljuttató bármilyen tevékenység gazdasági tevékenység.

(42) Ezt az álláspontot a Bizottság 1996. ([8]) és 2000. ([9]) évi, az általános érdekű európai szolgáltatásokról szóló közleményeiben, illetve a Bizottság által a laekeni Európai Tanácsnak küldött jelentésben is kifejtette ([10]).

(43) Ami a gazdasági és nem gazdasági jellegű tevékenység kifejezett megkülönböztetését illeti, a Bizottság nemrég hangsúlyozta (lásd különösen az általános érdekű szolgáltatásokról szóló zöld könyvnek a ([11]) többek között az ugyanerről szóló fehér könyvben ([12]) idézett 44. pontját), hogy az árukat vagy szolgáltatásokat meghatározott piacra állandóan kínáló bármilyen tevékenység gazdasági tevékenység. Ezért gazdasági és nem gazdasági tevékenységek együtt létezhetnek nem ugyanazon ágazaton belül, és időnként ugyanazon szervezet is gyakorolhatja ezeket. A belső piaci, versenyjogi és különösen az állami támogatásokra vonatkozó szabályokat kell elsősorban alkalmazni.

(44) A belső piaci és a versenyjogi szabályok viszont nem alkalmazandók a nem gazdasági tevékenységekre, és ezért nem gyakorolnak hatást az általános érdekű szolgáltatásokra, amennyiben ez utóbbiak ténylegesen nem gazdasági tevékenységeket jelentenek. A nemzeti oktatásra vonatkozóan az Európai Közösségek Bírósága a Humbel-ítéletben megállapította, hogy az állam ilyen rendszer létrehozása és fenntartása során nem jövedelmező tevékenységet kíván folytatni, hanem betölti szerepét a lakosság körében a társadalmi, kulturális és oktatási területeken. ([13]).

([7]) Lásd a C-180/98-C-184/98. sz., Pavlov és társai egyesített ügyekben hozott ítéleteket, EBHT 2000., I-6451. o., 74. és 75. pont).
([8]) HL C 281., 1996.9.26., 3. o.
([9]) HL C 17., 2001.1.19., 4. o.
([10]) COM(2001) 598 végleges
([11]) COM(2003) 270, 2003.5.21.
([12]) COM(2004) 374 végleges
([13]) Lásd az 5. lábjegyzetet.

(45) A Humbel-ítélet megállapítja különösen, hogy a nemzeti oktatási rendszer keretében egy főiskolán megtartott kurzusok nem tekinthetők a Szerződés 50. cikke értelmében szolgáltatásoknak. E cikk (1) bekezdése tulajdonképpen előírja, hogy a Szerződés értelmében csak a rendszerint díjazás ellenében nyújtott szolgáltatás tekintendő szolgáltatásnak.

(46) A Wirth-ítélet ([14]) megerősíti a Bíróságnak a Humbel-ügyben hozott következtetéseit, melyek szerint a díjazás lényegi jellemzője az, hogy a kérdéses szolgáltatás ellenértéke, valamint az, hogy rendszerint a szolgáltatásnyújtó és annak igénybevevője közötti megállapodástól függ. Ugyanebben az ítéletben a Bíróság megállapítja, hogy ez a jellemző hiányozhat a nemzeti oktatási rendszer keretén belül nyújtott kurzusok esetén.

(47) Általánosabban, a Bíróság által a Wirth-ügyben hozott ítélet alapján, a lényegében társadalmi funkciót gyakorló, nem jövedelemszerző és nem ipari vagy kereskedelmi tevékenységet folytató szervezetek által megvalósított tevékenységeket általában kizárják a Közösség versenyjogi és belső piaci szabályozásának alkalmazása alól ([15]).

(48) A vizsgált esetben az Olaszország által nyújtott információkból kiderült, hogy a szakképzési intézmények által gyakorolt tevékenység kettős. Egyrészt magánszemélyeknek címzett, társadalmi célú intézményes képzési szolgáltatásokat biztosítottak, mely az állami oktatási rendszer része, és melyet az állam vagy a régiók finanszíroztak egyes meghatározott, elfogadható költségek puszta, egyszerű visszatérítésével. Másfelől megvolt a lehetőségük arra, hogy vállalkozások és alkalmazottaik, illetve magánszemélyek számára kereskedelmi jellegű szakképzési tevékenységet folytassanak piaci áron, és több esetben ezt meg is tették. Ebből következően az olasz hatóságok a kedvezményezettek számára előírták a vonatkozó költségvetés elkülönítését.

(49) Megállapítható tehát, hogy a szolgáltatás első típusa nem jelent gazdasági tevékenységet. Ebből következik, hogy a kérdéses tevékenység nem tartozik a versenyjogi és belső piaci szabályok hatálya alá, és ezért nem tartozik a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének hatálya alá sem.

(50) Ennek ellenére a Bizottság szerint a korábbi ítélkezési gyakorlat alapján a gazdasági tevékenység alakulóban levő fogalom, és részben az egyes tagállamok politikai választásaitól függ. A tagállamok dönthetnek úgy, hogy egyes, hagyományosan az állam hatáskörébe tartozó feladatokat vállalkozásoknak adnak át. A tagállamok továbbá megteremthetik az ahhoz szükséges feltételeket, hogy biztosítsák egy termék vagy szolgáltatás e nélkül nem létező piacának megteremtését. Az ilyen beavatkozás eredménye az, hogy a kérdéses tevékenység gazdasági jellegűvé válik, és ismét a versenyjogi szabályok alkalmazási körébe tartozik.

(51) A Bíróság megállapította például, hogy a betegszállítást díjazás ellenében gyakorolja a vészhelyzeti szállítási és betegszállítási szolgáltatások piacának számos szereplője. A Bíróság által tárgyalt ügyben az ilyen szolgáltatásokat jövedelemszerzési cél nélkül biztosították a szervezetek. A Bíróság mindenesetre megállapította, hogy ez a jellemző nem zárja ki azt, hogy a szolgáltatásnyújtót a 87. cikk értelmében vállalkozásnak tekintsék azokban az esetekben, amikor ugyanezek a szervezetek gazdasági tevékenységet is folytatnak ([16]).

(52) A Bíróság megállapította továbbá, hogy egy kórház orvosi szolgáltatása keretében felhasznált szernek a kórház által történő előállítása gazdasági tevékenység. Az a tény, hogy a szolgáltatást nem közvetlenül a beteg fizeti, hanem azt állami forrásokból finanszírozzák, nem befolyásolja a gazdasági tevékenységként történő besorolást ([17]).

(53) Ezt a megközelítést a Bíróság két további ítéletben is megerősítette ([18]). Egyes tagállamok szerint az orvosi szolgáltatások nem jelentenek gazdasági tevékenységet, mivel a kórházi kezelésben részesülő betegek nem feltétlenül fizetnek az igénybe vett szolgáltatásokért. A Bíróság szerint az orvosi tevékenységek gazdasági jellegűek, függetlenül attól, hogy a vonatkozó szolgáltatásokat nem szükségszerűen a beteg fizeti, hanem azt az állami szervek vagy a betegbiztosítási pénztárak is fizethetik.

(54) Ezenfelül a szolidaritás eleme nem szükségszerűen zárja ki a jövedelemszerzőnek minősíthető tevékenység gyakorlásának lehetőségét. Egyes gazdasági szereplők vállalhatják ilyen szolidaritási szempontok figyelembe vételét tekintettel más kedvezményekre, amelyek a kérdéses ágazatban dolgozva felmerülhetnek. Épp ellenkezőleg, a nem jövedelemszerző szervezetek versenyezhetnek a jövedelemszerző vállalkozásokkal és ezért vállalkozásoknak minősülnek a Szerződés 87. cikke értelmében.

(55) Ebből következően a Bizottság nem zárhatja ki annak lehetőségét, hogy a szakképzési intézmények által gyakorolt egyes tevékenységek, ideértve az állami oktatási rendszer keretében gyakorolt szakképzés esetét is, gazdasági tevékenységeknek tekinthetők.

([14]) Lásd a 6. lábjegyzetet.
([15]) Lásd a 6. lábjegyzetet.
([16]) A C-475/99. sz., Ambulanz Glockner ügyben 2001. október 25-én hozott ítélet, EBHT 2001., I-09089. o., 19. pont
([17]) A C-203/99. sz., Henning Veedfald ügyben 2001. május 10-én hozott ítélet, EBHT 2001., I-03569. o.
([18]) A C-157/99. sz., B.S.M. Smits/Stichting Ziekenfonds, illetve a C-368/98. sz., Abdon Vanbraekel ügyben 2001. július 12-én hozott ítéletek, EBHT 2001., I-5473., illetve I-5363. o.

(56) Ez utóbbi esetben a Szerződés 86. cikkének az általános érdekű szolgáltatások működtetésével megbízott vállalkozásokról rendelkező (2) bekezdése alkalmazandó. Az említett cikk megállapítja, hogy az ilyen vállalkozások a Szerződés szabályainak, különösen versenyszabályainak hatálya alá tartoznak, amennyiben ezek alkalmazása sem jogilag, sem ténylegesen nem akadályozza a rájuk bízott sajátos feladatok végrehajtását. A cikk megállapítja továbbá, hogy a kereskedelem fejlődését ez nem befolyásolhatja olyan mértékben, amely ellentétes a Közösség érdekeivel.

(57) Ebből következően, mivel a szakképzési intézményeket általános érdekű szolgáltatásokkal bízták meg a vonatkozó nemzeti és regionális jogszabályok keretében kötelező aktusok, vagyis az olaszországi régiók és a szakképzési intézmények között kötött megállapodások révén, és mivel nem állt fenn a túlzott támogatás kockázata, amennyiben a támogatás nem léphette túl a külön létrehozott költségvetésből eredően felmerült költségek összegét, a Szerződés 86. cikkének (2) bekezdése értelmében mentesség biztosítható.

(58) Ezzel szemben a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy a gazdasági tevékenység megléte megfelelően alátámasztható a tevékenységnek a (48) bekezdésben említett második típusára vonatkozóan, a maguk az olasz hatóságok által benyújtott adatok alapján.

VI.1.2. *A verseny torzulása és a kereskedelemre gyakorolt hatások*

(59) Egy támogatás akkor tartozik a Szerződés 87. cikkének alkalmazási körébe, amennyiben torzítja a versenyt vagy annak torzításával fenyeget, feltéve, hogy ez érinti a tagállamok közötti kereskedelmet. Az állami támogatásokra vonatkozóan e két feltétel gyakran összekapcsolódik.

(60) Ami különösen a Közösségen belüli kereskedelmet érinti, az Elsőfokú Bíróság ([19]) megállapította, hogy amennyiben egy pénzügyi támogatás megerősíti egy vállalkozás helyzetét a közösségi piacon más konkurens vállalkozásokkal szemben, akkor az befolyásolja a piac működését. Ez a helyzet áll fenn, amikor a támogatásban részesített vállalkozás aktív részese a tagállamok közötti kereskedelemnek, vagy amennyiben több tagállamban is versenytárgyalás eredményeként kötött szerződés részes fele.

(61) Egy támogatás befolyásolja továbbá a tagállamok közötti kereskedelmet és torzítja a versenyt még akkor is, ha a más tagállamok vállalkozásaival versenyhelyzetben levő kedvezményezett vállalkozás nem vesz részt közvetlenül határon átnyúló tevékenységben. Amennyiben ugyanis egy tagállam támogatást nyújt egy vállalkozásnak, a belföldi szolgáltatásnyújtás változatlan maradhat vagy ebből eredően növekedhet, és így a más tagállamokban letelepedett vállalkozásoknak csökkennek az említett tagállam piacán történő szolgáltatásnyújtási lehetőségei.

(62) Ezért sem a kedvezményezettek exporttevékenységben való közvetlen részvétele ([20]), sem a tagállamok piacának ugyanazon szegmensén megvalósuló kereskedelem megléte nem szükséges a kereskedelem befolyásolásának alátámasztására. Ráadásul, sem a támogatás korlátozott összege, sem a kedvezményezettek viszonylag kis köre nem enged eleve arra következtetni, hogy a kereskedelem befolyásolása nem történt meg.

(63) Erre vonatkozóan a Bizottság megállapítja, hogy a vizsgált esetben egyes kedvezményezettek regionális vagy szupraregionális (alkalmanként nemzeti) szinten aktívak, és fontos kereskedelmi tényezőt jelentenek, ami feltételezhetően lehetővé teszi számukra a közösségi piac létrejöttekor a szolgáltatásnyújtás elterjedését akadályozó korlátok átlépését. A Bizottság szerint egyébként egyes kedvezményezettek már szupranacionális szinten is aktívak.

(64) Így különösen a támogatásnak egy egyedi kedvezményezettje már működik néhány tagállamban, úgymint Belgiumban (4 telephely), Franciaországban (7 telephely), Németországban (4 telephely) és az Egyesült Királyságban (1 telephely), olyan harmadik államokban, mint Svájc, és még Európán kívüli államokban (Argentína) is. Tagja továbbá az „Exemplo" nemzetközi hálózatnak, mely 14 európai szakképzési intézményből áll, és céljai között van például a tudásmegosztás, a teljesítményértékelés, a közösségi projektek keretében történő együttműködés, a piac egyes szegmenseinek az elektronikus kereskedelem révén megvalósuló fejlődése és az on-line szakképzés.

(65) A fentiek alapján és a kereskedelemre gyakorolt hatás tekintetében a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a kérdéses intézkedések vonatkozásában a Szerződés 87. cikke (1) bekezdése értelmében állami támogatásnak történő minősítést meg kell erősíteni, mivel ezek ténylegesen befolyásolhatják a Közösségen belüli kereskedelmet.

VI.2. **A támogatás jogszerűsége**

(66) A Bizottság szerint a kérdéses esetben nem tartották tiszteletben a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésében előírt előzetes értesítési kötelezettséget.

([19]) A T-55/99. sz., Confederacion Espanola de Transporte de Mercancias ügyben 2000. szeptember 29-én hozott ítélet, EBHT 2000, II-03207. o.

([20]) Lásd többek között a 102/87. sz., Francia Köztársaság kontra Bizottság ügyben 1988. július 13-án hozott ítéletet, EBHT 1988., 04067. o., és a C-280/00. sz. Altmark-ügyben 2003. július 24-én hozott ítéletet, EBHT 2003., I-07747. o., 77. és 78. pont.

(67) Mivel előzetesen nem értesítették a Bizottságot arról hogy az állami támogatások összeegyeztethetők a kérdéses szabályokkal, az említett rendszert a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének megsértésével hajtották végre, ezért az jogszerűtlen.

VI.3. **A támogatásnak a Szerződés 87. cikkével való összeegyeztethetősége**

A felmerült terhek megfizetéséhez való hozzájárulás

(68) A „felmerült terhek megfizetéséhez való hozzájárulás" alprogram elvileg a de minimis rendelet ([21]) hatálya alá tartozhat, tekintettel arra, hogy a rendszer nem intézkedik sem a de minimis rendelet hatálya alá nem tartozó ágazatokról, sem az exporttevékenységekre vagy a hazai termékek preferenciális felhasználására vonatkozó támogatásokról. Szükséges mindenesetre hangsúlyozni azt, hogy a támogatás összege gyakran túllépte a 100 000 eurós maximumot.

(69) A Bizottság véleménye szerint ezért a vizsgált intézkedés nem tekinthető a de minimis rendelettel összhangban levőnek. Ráadásul az olasz hatóságok a kérdéses rendszerrel kapcsolatosan egyáltalán nem hivatkoztak a de minimis minősítésre.

(70) Tekintettel arra, hogy ez az alintézkedés nem veszi figyelembe a képzési támogatásokról szóló rendelet ([22]) 4. cikke (7) bekezdésének a)-f) pontjaiban előírt megengedhető költségeket, az említett rendelet értelmében nem részesülhet mentességben. Emellett tény, hogy még az olasz hatóságok sem minősítették képzési támogatásnak.

(71) Ha a támogatástaz EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a kis- és középvállalkozásoknak nyújtott állami támogatásokra történő alkalmazásáról szóló 70/2001/EK bizottsági rendelet ([23]) alapján értékelik, a Bizottság megállapítja, hogy a kérdéses alprogram keretében nem rendelkeznek sem az anyagi, sem az immateriális javakra vonatkozó befektetésekre szánt támogatásról. Épp ellenkezőleg, az alprogram egyedül a felmerült költségek csökkentésére irányult, a felmerült terhek megfizetéséhez való, működési támogatásnak minősülő hozzájárulás nyújtásával, ami a Bizottság részéről általában nem élvez kedvező elbírálást.

(72) Különösen a nem általános érdekű szolgáltatás működtetésével kapcsolatos járulékosan felmerült költségekre vonatkozó működési támogatások nyújtása csökkentheti azokat az általános költségeket, melyeket a vállalkozásoknak általában saját költségvetésükből kell fedezniük.

(73) Tény, hogy kivételesen nyújtható a 87. cikk (3) bekezdésének a) pontja szerinti eltérés a működési támogatásokra vonatkozóan, amennyiben a regionális célú állami támogatásokról szóló iránymutatások ([24]) 4.15. pontjában meghatározott előfeltételek teljesülnek. A kérdéses esetben hangsúlyozni kell, hogy a vonatkozó nemzeti szabályozás megkülönböztetés nélkül alkalmazandó a tagállam területén, a regionális hátrányok kiegyenlítésére irányuló bármilyen megkülönböztetés nélkül.

(74) A Bizottság szerint a vizsgált rendszer nem tesz eleget egyik fent említett feltételnek sem. Továbbá az olasz hatóságok sem a kis- és középvállalkozások támogatásáról szóló rendeletre, sem a regionális célú támogatásokról szóló iránymutatásokra nem hivatkoztak a rendszer esetleges összeférhetőségére vonatkozóan.

(75) A kérdéses támogatás továbbá, a jelek szerint, nem mozdítja elő a Szerződés 87. cikke (3) bekezdésének c) pontjában foglalt egyik olyan célkitűzést sem, mint például a K+F, a foglalkoztatás, a környezet vagy a nehézségekkel küzdő vállalkozások megmentése és átalakítása, a vonatkozó iránymutatások, keretszabályok és rendeletek értelmében.

(76) A Szerződés 87. cikke (2) bekezdésének a)-c) pontjában ([25]) előírt eltérés nem alkalmazható egyértelműen a jelen esetre. Ugyanerre a következtetésre lehet jutni a 87. cikk (3) bekezdése b)-d) pontjában foglalt mentességekre vonatkozóan ([26]).

A személyzet önkéntes felmondásának ösztönzése és az informatikai rendszerek átalakítása

(77) „A személyzet önkéntes felmondásának ösztönzése" és „az informatikai rendszerek átalakítása" alprogramokra nagyrészt a „felmerült terhek megfizetéséhez való hozzájárulás" alprogramra vonatkozóan kifejtett érvelés alkalmazható.

([21]) Lásd a 3. lábjegyzetet.
([22]) Lásd a 4. lábjegyzetet.
([23]) HL L 10., 2001.1.13., 33. o.
([24]) HL C 74., 1998.3.10., 9. o.
([25]) A 87. cikk (2) bekezdése megállapítja, hogy a közös piaccal összeegyeztethetőek a következők : a) magánszemély fogyasztóknak nyújtott szociális jellegű támogatás, feltéve, hogy azt a termék származásán alapuló megkülönböztetés nélkül nyújtják; b) természeti csapások vagy más rendkívüli események által okozott károk helyreállítására nyújtott támogatás; c) Németországi Szövetségi Köztársaság Németország felosztása által érintett egyes területei gazdaságának nyújtott támogatás …
([26]) A 87. cikk (3) bekezdése megállapítja, hogy a közös piaccal összeegyeztethetőek a következők: b) „valamely közös európai érdeket szolgáló fontos projekt megvalósításának előmozdítására nyújtott támogatás"; c) „egy tagállam gazdaságában bekövetkezett komoly zavar megszüntetésére nyújtott támogatás"; d) „a kultúrát és a kulturális örökség megőrzését előmozdító támogatás, ha az a Közösségen belüli kereskedelmi és versenyfeltételeket nem befolyásolja a közös érdekkel ellentétes mértékben".

(78) A Bizottság szerint tulajdonképpen ezen támogatások nagy része működési támogatásnak minősül, és ezért ezekre mentesség nem biztosítható.

(79) Különösen megállapítja, hogy az alkalmazottak önkéntes felmondásának ösztönzésére nyújtott támogatások, melyek jogtalan versenyelőnyt biztosítanak, amennyiben a támogatásból részesülő szakképzési intézmények a versenytársakhoz képest mesterségesen csökkenthetik személyi költségeiket, nem kaphatnak semmilyen mentességet, tekintettel a további hatályos szabályozás alapjául szolgáló, az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének foglalkoztatásra nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 2002. december 12-i 2204/2002/EK bizottsági rendeletre ([27]).

(80) Hasonlóképpen az informatikai rendszerek átalakításának költségei sem részesülhetnek semmilyen mentességben, tekintettel arra, hogy ezek a KKV-knak nyújtott támogatásokról szóló rendelet ([28]) értelmében nem minősülnek indulási befektetésnek, és a regionális célú támogatásokról szóló iránymutatások ([29]) értelmében semmilyen módon nem segítik elő a regionális fejlődést.

Az épületek alkalmassá tétele és a szakképzéssel foglalkozók képzése

(81) Az épületek és felszerelések kötelező biztonsági szabályok szerinti alkalmassá tételére nyújtott támogatás nem részesülhet semmilyen mentességben az állami támogatásokról szóló, jelenleg hatályos jogszabályok értelmében, a (68)-(76) bekezdésekben kifejtettek szerint.

(82) Ezzel szemben a támogatásnak az épületek és felszerelések alkalmassá tételére a fogyatékkal élő munkavállalók foglalkoztatásával kapcsolatosan felmerült költségekre vonatkozóan nyújtott része mentességet kaphat a foglalkoztatási támogatásokról szóló rendelet ([30]) értelmében.

(83) Hasonlóképpen, „a szakképzéssel foglalkozók képzése" alprogram értelmében nyújtott támogatások mentességben részesülhetnek a képzési támogatásokról szóló rendelet alapján ([31]).

VII. **KÖVETKEZTETÉSEK**

(84) Amennyiben a (44)-(49) bekezdésben megállapított módon az állami oktatás rendszerének részét képező és külön fenntartott költségvetés alapján egyes magánszemélyeknek nyújtott szakképzés nem tekintendő gazdasági tevékenységnek, az ilyen tevékenység vonatkozásában felmerült költségekkel kapcsolatos támogatások nem tartoznak a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének hatálya alá, és ezért ezek nem jelentenek állami támogatást.

(85) Másrészt, amennyiben az állami oktatási rendszer keretében megvalósított egyes tevékenységek gazdasági tevékenységnek tekinthetők a gazdasági tevékenység fogalmának az (50)-(55) bekezdésekben bemutatott alakulása következtében, azok a Szerződés 86. cikke (2) bekezdése értelmében mentességben részesülhetnek.

(86) Ezzel szemben a kereskedelmi tevékenységekkel kapcsolatosan felmerült költségek vonatkozásában nyújtott támogatások megfelelnek az állami támogatás valamennyi feltételének, és ez okból a Szerződés 87. cikke (1) bekezdése rendelkezésének hatálya alá tartoznak.

(87) A Bizottság sajnálattal állapítja meg, hogy a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének értelmében állami támogatást jelentő intézkedéssel a Szerződés 88. cikke (3) bekezdését megsértve a szakképzési rendszer átalakítására létrehozott támogatási rendszer az előbbiekből következően jogszerűtlen.

(88) „A biztonságra, illetve a fogyatékkal élők hozzáférési lehetőségeinek javítására vonatkozóan az épületek és felszerelések kötelező jogszabályok szerinti alkalmassá tétele" alprogram a fogyatékkal élő munkavállalók foglalkoztatásával kapcsolatosan felmerült költségek vonatkozásában és „a szakképzéssel foglalkozók képzése az akkreditációs követelményeknek való megfelelés céljából" alprogram mentességben részesülhet az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének foglalkoztatásra nyújtott állami támogatásra történő alkalmazásáról szóló 2002. december 12-i 2204/2002 bizottsági rendelet ([32]) és az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a képzési támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2001. január 12-i 68/2001 bizottsági rendelet ([33]) szerint.

(89) A „felmerült terhek megfizetéséhez való hozzájárulás", „a személyzet önkéntes felmondásának ösztönzése", „a biztonságra, illetve a fogyatékkal élők hozzáférési lehetőségeinek javítására vonatkozóan az épületek és felszerelések kötelező jogszabályok szerinti alkalmassá tétele" alprogramok szerint nyújtott támogatások a biztonsággal kapcsolatos kötelező szabályok kiigazításának vonatkozásában összeegyeztethetetlenek a közös piaccal.

([27]) HL L 337., 2002.12.13., 3. o.
([28]) Lásd a 23. lábjegyzetet.
([29]) Lásd a 24. lábjegyzetet.
([30]) Lásd a 27. lábjegyzetet.
([31]) Lásd a 4. lábjegyzetet.
([32]) Lásd a 27. lábjegyzetet.
([33]) Lásd a 4. lábjegyzetet.

(90) A Bizottság szerint a de minimis rendelet ([34]) összhangban van a vizsgált intézkedések maximális alkalmazhatóságával, amennyiben ez utóbbiak nem vonatkoznak sem az ennek alkalmazásából kizárt szektorokra, sem az exporttevékenységekre vagy a hazai termékek preferenciális felhasználására nyújtott támogatásokra. Ebből következően, a de minimis rendeletben előírt valamennyi feltétel teljesülése esetén, és feltéve, hogy különösen a releváns három év egész időszakára tiszteletben tartják a 100 000 euró küszöbértéket az egyes kedvezményezettekre vonatkozóan, a vizsgált intézkedések alapján nyújtott támogatást de minimisnek lehet tekinteni, ebből következően az nem tartozik a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének hatálya alá.

(91) Ezt a vizsgált támogatási rendszerre vonatkozó határozatot azonnal alkalmazni kell. A Bizottság állandó gyakorlata szerint, a Szerződés 87. cikke értelmében, a Szerződés 88. cikke szerint jogszerűtlenül nyújtott és összeegyeztethetetlen támogatás visszatérítését kell kérni a kedvezményezettektől. Ezt az eljárást megerősítette az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/99/EK tanácsi rendelet ([35]) 14. cikke.

(92) A Bizottság szerint továbbá egy támogatási rendszerről szóló határozat nem sérti annak lehetőségét, hogy az egyedi intézkedések ne jelentsenek támogatást (mivel az egyedi támogatásnyújtásra de minimis szabályok vonatkoznak), illetve egészben vagy részben saját jellemzői alapján összeegyeztethető lehet a közös piaccal (például mentességi rendelet értelmében).

(93) A 659/99/EK rendelet 44. cikke (2) bekezdésének értelmében a visszatérítendő támogatás összegét a Bizottság által megállapított megfelelő kamatlábon számított kamatokkal meg kell növelni. A kamatok a jogszerűtlen támogatás kedvezményezettek rendelkezésére történő bocsátásának időpontjától a tényleges visszatérítés időpontjáig esedékesek.

(94) A kamatokat az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 659/1999/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló 2004. április 21-i 794/2004/EK bizottsági rendelet V. fejezetében előírt rendelkezésekkel összhangban számítják ki ([36]).

(95) E célból Olaszország kötelezi a rendszer lehetséges kedvezményezettjeit a támogatásnak a (94) bekezdésben meghatározott kamatokkal együtt az e határozattól számított két hónapon belül történő visszatérítésére). A visszatérítést legkésőbb az erről a határozatról szóló értesítés időpontját követő első pénzügyi év végéig kell teljesíteni.

([34]) Lásd a 3. lábjegyzetet.
([35]) HL L 83., 1999.3.27., 1. o.
([36]) HL L 140., 2004.4.30., 1. o.

(96) Olaszország a kért információkat az e határozathoz csatolt I. függelékben foglalt kérdőív felhasználásával bocsátja a Bizottság rendelkezésére, elkészítve az érdekelt kedvezményezettek listáját, és egyértelműen jelezve a jogszerűtlen állami támogatás azonnali és tényleges visszatérítésére előírt és már elfogadott rendelkezéseket. Olaszország a határozattól számított két hónapon belül a Bizottság rendelkezésére bocsát minden olyan dokumentumot, amely alátámasztja, hogy a jogszerűtlen támogatások kedvezményezettjeivel szemben megindították a visszatérítési eljárást (körlevelek, visszatérítési rendelkezések stb.).

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

1. Az Olaszország által a 388/2000 tv. 118. cikkének (9) pontjának végrehajtásáról szóló 173/2001 miniszteri rendeletnek megfelelően a szakképzési tevékenységgel kapcsolatosan felmerült költségek vonatkozásában egyes magánszemélyeknek az állami oktatási rendszer részeként külön költségvetésből nyújtott támogatások nem tartoznak a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének hatálya alá, és nem jelentenek állami támogatást, mivel az említett tevékenységek nem gazdasági tevékenységek.

2. Az (1) bekezdés szerinti, az állami oktatás rendszerén belül megvalósuló gazdasági jellegű tevékenységekhez nyújtott támogatások tekintetében eltérés állapítható meg a Szerződés 86. cikkének (2) bekezdése szerint.

2. cikk

1. Az Olaszország által a 388/2000 tv. 118. cikkének (9) pontjának végrehajtásáról szóló 173/2001 miniszteri rendelettel, továbbá az olaszországi régiók által elfogadott ezt követő végrehajtási szabályokkal létrehozott támogatási rendszer, mivel a Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének hatálya alá tartozik, jogszerűtlen, és a Bizottságot előzetesen nem értesítették erről a Szerződés 88. cikke (3) bekezdésének megfelelően.

2. Az (1) bekezdés szerinti támogatási rendszer kizárólag „az épületeknek és felszereléseknek a fogyatékkal élők hozzáférési lehetőségeinek javítása érdekében történő alkalmassá tétele” és „a szakképzéssel foglalkozók képzése” alprogramjai tekintetében egyeztethető össze a közös piaccal.

3. Az (1) bekezdés szerinti támogatási rendszer összeegyeztethetetlen a közös piaccal a „felmerült terhek megfizetéséhez való hozzájárulás”; „a személyzet önkéntes felmondásának ösztönzése”; „az informatikai rendszerek átalakítása”; „az épületek és felszerelések kötelező biztonsági szabályok szerinti alkalmassá tétele” alprogramjainak tekintetében.

3. cikk

1. Olaszország megállapítja a 2. cikk (3) bekezdése szerinti, a kedvezményezettek rendelkezésére jogszerűtlenül bocsátott támogatásnak a kedvezményezettek által történő visszatérítéséhez szükséges valamennyi szükséges intézkedést.

2. A támogatás visszatérítését késlekedés nélkül teljesíteni kell a nemzeti jogban előírt eljárásnak megfelelően, amennyiben ez lehetővé teszi e határozat azonnali és tényleges végrehajtását.

3. A visszatérítést legkésőbb az erről a határozatról szóló értesítés időpontját követő első pénzügyi év végéig kell teljesíteni.

4. A visszatérítendő összegeket megnövelik a támogatás kedvezményezettek rendelkezésére történő bocsátásának időpontjától a tényleges visszatérítés időpontjáig esedékes kamatokkal.

5. A kamatokat a 794/2004/EK bizottsági rendelet V. fejezetében előírt rendelkezésekkel összhangban számítják ki.

6. Olaszország előírja az erről a határozatról szóló értesítéstől számított két hónapon belül, hogy a 2. cikk (3) bekezdése szerinti támogatás valamennyi kedvezményezettje térítse vissza a jogszerűtlen támogatást és annak kamatait.

4. cikk

Az erről a határozatról szóló értesítést követő két hónapon belül Olaszország tájékoztatja a Bizottságot az ezzel összhangban hozott vagy meghozandó intézkedésekről, az e határozat függelékében található kérdőív felhasználásával.

Ugyanezen a határidőn belül Olaszország minden olyan dokumentumot eljuttat a Bizottsághoz, mely igazolja, hogy a visszatérítési eljárást megindították a jogosulatlan támogatások kedvezményezettjeivel szemben.

5. cikk

Ennek a határozatnak az Olasz Köztársaság a címzettje.

Kelt Brüsszelben, 2005. március 2-án.

A Bizottság részéről

Neelie KROES

a Bizottság tagja

FÜGGELÉK

A C(2005)429 bizottsági határozat végrehajtására vonatkozó információk

1. **A kedvezményezettek száma összesen és a visszatérítendő támogatás teljes összege**

1.1 Mutassa be részletesen a következőt: hogyan számítják ki az egyes kedvezményezettektől visszatérítendő támogatás összegét, különösen az alábbiak szerint

— a tőke

— a kamatok

1.2 mekkora a szóban forgó szabályozás értelmében nyújtott, visszatérítendő jogszerűtlen támogatás (egyenértékű bruttó támogatás, naprakésszé téve …)

1.3 mekkora azon kedvezményezettek száma összesen, akiknek a szóban forgó szabályozás értelmében nyújtott jogszerűtlen támogatásokat vissza kell térítenie

2. **A támogatás visszatérítésére előírt és már elfogadott intézkedések**

2.1 Kérjük, adja meg részletesen, hogy a támogatás azonnali és tényleges visszatérítési eljárására vonatkozóan milyen intézkedéseket írtak elő és fogadtak el. Kérjük, jelezze az említett intézkedések jogalapját.

2.2 Milyen határidőn belül fejeződik be a visszatérítés?

3. **Az egyes kedvezményezettekre vonatkozó információk**

Kérjük, töltse ki a táblázatot minden egyes olyan kedvezményezettekre vonatkozóan az alábbi részletekkel, akinek a szabályozás értelmében vissza kell térítenie a jogszerűtlenül kapott támogatást:

a kedvezményezett személye	A jogszerűtlenül nyújtott támogatás összege (*) Valuta: …	A visszatérített támogatás összege (°) Valuta: …

(*) a kedvezményezett rendelkezésére bocsátott összeg (egyenértékű bruttó támogatás)
(°) visszatérített összegek bruttó mennyisége (beleértve a kamatokat is)